

El crepuscle començava a insinuar-se per la finestra saludant la cara nord de la casa, quan un soroll estrident el va desvetllar. Era el despertador, un invent pervers de la modernitat, que marcant l'hora amb una exactitud inescrutable, informava que eren les 8 en punt en el seu rellotge digital.

Jordi, encara desorientat, submergit profundament en els somnis, en un món fantàstic creat exclusivament per la seva imaginació i la seva avidesa per a canviar el món, va aixecar-se dirigint-se a la finestra per observar i pronosticar el dia que avui li esperava. Tot seguit va endrapar el que hi havia per a casa amb voracitat i es va dirigir al carrer.

La calor, que ja feia uns dies que assetjava la ciutat de Manresa, colpejava feroçment el seu cos impedit la destresa i agilitat en els moviments. La temperatura oscil·lava per sobre els 30 graus centígrads. Era un principi d'estiu molt càlid i casualment, aquell dia, la alegre estació batia records de temperatura del mes, mentre el sol jeia feliç observant amb la mirada tranquil·la.

En Jordi es dirigia a treballar a la gran empresa Assegurances Grup Santasusana S.A., una agència forta en el seu sector, amable i simpàtica amb els seus clients i treballadors. Però avui era un dia diferent, a part de ser el seu Sant, era Sant Jordi, el dia romàntic de Catalunya, i això es respirava només en ficar el primer peu al carrer.

El ritme frenètic que dia rere dia mostrava el Passeig Pere III semblava dissipar-se a mesura que s'avançaven les hores, per deixar lloc a la calma de la gent amb les seves llargues caminades. La població catalana passejava pel carrer sense oblidar les tasques que els hi corresponien com a parelles. Els homes buscaven les roses més boniques, capaces de reflectir el seu amor en elles, i les dones cercaven el llibre més adient, que il·luminés la ment i l'ànima amb les colpidores paraules per a ells.

En Jordi però, no tenia temps per pensar en com gaudiria aquell 23 d'abril, estava immers en les seves tasques com a bon administratiu que era.

Semblava que després d'anar voltant tant de temps d'empresa a empresa, s'havia consolidat en el seu nou lloc de treball, s'hi trobava còmode, estava content i implicat amb l'empresa manresana.

Eren a tocar la una del migdia, quan els dos estimats patrons de les Assegurances Santasusana, van anunciar als seus empleats que es podien prendre la tarda lliure, avui tancarien l'empresa perquè tothom pogués

gaudir d'aquell meravellós dia amb la seva parella. Aquest gest va commocionar al Jordi i als seus companys, que entre aplaudiments, van agafar les seves coses ràpidament i disposats a complir amb el deure, van anar a gaudir-ho amb els respectius.

L'intrèpid jove, va aparèixer a casa amb una autèntic i divina rosa vermella, la seva xicota el va abraçar només veure'l, i orgullosa, ella li donà el regal que ell desitjava. Sense dir-li-ho havia encertat just al llibre que en Jordi necessitava en aquell precís moment de la seva vida.

És la màgia de Sant Jordi.

Feliç dia a tothom.

Aida Soler Ciuró.